

השבת

של רבי נחמן מברסלב

תצ"ט

בס"ד

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ א, סו)

טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם** מאומן לזכות לכל הישועות

שבת חול המועד סוכות

... סוכה מפסולת גורן ויקב ...

... אחר יום כפור נכנסין לסכה, ועיקר הסכך הוא מפסלת גרן ויקב. ובהו אנו מראין גדל כחנו ועצם חסדי השם יתברך, כי בזה אנו רואין שמחל לנו השם יתברך עונותינו, ונתהפכו כל העונות לזכיות, ונעשו מעונות ישראל תורה; וזאת התורה היא בחינת סתרי תורה דייקא, בחינת תשובה, שהוא כביכול למעלה מהתורה. וזהו בחינת סכה, כי סכה גבוה מאד והיא בחינת סתרי תורה, בחינת תשובה, בחינת אמא דמסכא על בנין ו"אם לבינה תקרא", שהוא בחינת סתרי תורה, שזה בחינת 'נשמע', והיא נעשית דייקא מפסלת גורן ויקב, שהם בחינת מוץ ותבן, שהם בחינת קליפה דחפיה על חיטה, שהם בחינת עוונות, ומהם דייקא נעשה הסוכה. וכל זה אנו זוכין ביום כפור, שמחל לנו השם יתברך עוונותינו, עד שנתהפכו העונות לזכיות, ועל כן נעשה עכשיו מפסלת דייקא סכה, שהוא בחינת סתרי תורה; ובזאת הסכה אנו יושבין כל שבעת הימים, ואנו מקבלין השבעה רועים בסכה, שעל ידם עיקר המשכת האמונה, שכל עבודותינו בראש השנה ויום כפור היו בשביל זה, ובזאת הסכה הקדושה אנו יושבין, והסכה מגנת עלינו ושומרת אותנו מכל השונאים והרודפים הרוצים להרחיק אותנו, חס ושולם, כי על ידי כח הסכה אנו בטוחים בהשם יתברך שנהיה סמוכים ודבוקים בו יתברך תמיד לעולם ועד, ואין שום דבר שירחיקנו ממנו יתברך, כי אנו נסתרים בצל סכה העליונה, שהיא קדשה גבוה כל כך, עד ששם נתהפכין כל העונות לזכיות, ובכח החסד הזה שוב אין אנו מתייראין משום הרחקה שבעולם, כי בודאי תמיד נשוב אליו יתברך, וסוף כל סוף נהיה נשארים דבוקים וכלולים בו יתברך תמיד, מאחר שזכינו עכשיו לכנס באור הקדשה העליונה, בצל סכה הקדושה, שהיא אמא דמסכא על בנין, שהיא בחינת תשובה, ששם כל העונות נתהפכין לזכיות... (הלכות ס"ת - הלכה ב', אותיות ח' י"א יב לפי אוצר היראה - סוכות, אות ק"ל)

... להתחיל מחדש ...

... מראש השנה עד שמיני עצרת ושמחת תורה אנו עוסקין בבנין המלכות ותקונה, היינו שאנו עוסקין בתקון האמונה הקדושה שהיא בחינת מלכות; ועיקר תקון האמונה הוא על ידי ברור המדמה, שזוכין על ידי בחינת רוח נבואה. וזה זכו ישראל בשלמות בימי משה רבנו, עליו השלום, בשעת מתן תורה; אך אחר כך על ידי חטא העגל חזרו וקלקלו והמשיכו פגם המדמה ובלבול אמונה. ועל כן כשירד משה מהר סיני וראה זאת, שבר את הלוחות, וזה היה עצה עמקה, והשם יתברך הסכים על ידו, כי ראה שהסטרא אחרא מתגבר מאד ואי אפשר לתקן הכל בפעם אחד בורעו, רק צריכין לתקן מעט מעט בכל שנה, ובתוך כך עובר בכל שנה ושנה על האדם מה שעובר, בכלל ובפרט, על כן שבר את הלוחות, שהוא בחינת הסתלקות המוחין, כי על ידי שבירת הלוחות נתהוה שכחה, היינו שהמשיך זה הדרך בעולם שבכל פעם מתחיל התקון מחדש, ובכל עת שיהיה איזה פגם וקלקול, חס ושולם, אל יפל לב האדם עליו עד שייפול לגמרי חס ושולם על ידי זה, רק יהיה נמשך שכחה, לשכוח בכל פעם מה שעובר ולהתחיל בכל פעם מחדש בעבודתו יתברך, וכמבאר במקום אחר, שמצד זה השכחה היא טובה גדולה. וזה בחינת סיום התורה, שאנו עוסקין בזה בכל שנה בתחילתה, עד שבשמחת תורה מסיימין התורה ומתחילין מיד, כי אז בשמחת תורה נגמר התקון שהתחלנו בראש השנה, ועיקר התקון הוא, שבכל שנה צריכין לסלק המוחין שמכבר ולהתחיל מחדש, כי גם בכל יום ויום מתחדשין המוחין, מכל שכן בראש השנה, שאז נמשך בחינת התחדשות המוחין על כל השנה, שזוכה להתחדש בכל פעם

ולתחיל בכל פעם מחדש, ומה שעבר יהיה נמשך עליו שכחה, כדי שלא יוכל להפיל אותו שום דבר. וזה בחינת מה שמסיימין התורה "אשר עשה משה לעיני כל ישראל", שדרשו רבותינו ז"ל על שבירת הלוחות, ותכף חוזרין ומתחילין התורה מחדש "בראשית" וכו', כי זה עיקר התשובה שממשיכין בכל שנה בראש השנה ועשרת ימי תשובה, לחדש עצמו בכל פעם בבחינת "השיבנו ה' אליך וכו' חדש ימינו כקדם", בחינת "יתחדש כנשר נעורייכי". ועל כן בכל שנה מסיימין התורה וחוזרין ומתחילין אותה בעתים הללו, מראש השנה עד שמחת תורה (כי אז עוסקים בהפרשיות שצוים בעת הסתלקותו, עד שמסיימים בשמחת תורה כל התורה ומתחילין מיד), כי סיום התורה והתחלה זה בעצמו בחינת סיום וגמר השנה והתחלת השנה חדשה. וכן האדם בעצמו צריך לבחינה זאת, לסיים ולהתחיל, דהיינו לסיים ולגמר ולסלק הכל מה שעבר עבר ולהתחיל עתה מחדש; כי שלש קומות, עולם שנה נפש, הם בחינה אחת, וכלם מקבלים חיות מקומת התורה, כידוע, וכלם מתחדשים בימים אלו מראש השנה עד שמחת תורה, שזה בחינת סיום התורה והתחלתה, שזה עיקר התקון... (הלכות ס"ת הלכה ד', אותיות ד' ה' ו' ז')

(ספר אבי הנחל א' - השמטות)

מכתב

צריכים להתחזק הרבה הרבה להיות בשמחה תמיד איך שהוא איך שהוא בכל מקום שהוא, כי שמחה היא רפואה לכל החולאות, וברוך השם אנו יש לנו תמיד הרבה במה לשמח, יש ויש בכח רבנו הקדוש והנורא זי"ע שאמר דופט אויף מיין כח (סמכו על כחי). ובכל דבור ודבור שגלה לנו צריכין לרקד ברחובות ובשוקים מחמת שמחה, וכדאי וכדאי לסבל כל היסורים והרפתקאות שאנו סובלים בזה העולם הפורח כצל עובר וקענן כלה וכרוח נושבת בשביל דבור אחד שזכינו לשמע ולראות בספריו הקדושים. וה' יתברך ירחם עלינו שזוכה להרגיש בלב נעימת מתיקת חלקנו וגורלנו. אשרינו אשרינו, ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים בכל הבחינות. חזק נא אחי חביבי נפשי ולבבי, חזק ואמץ באמונה הישרה ובבטחון חזק שלא יעוזב ה' לעולם בגשמי ורוחני בזכות אור חיינו רבנו נְחֵם נְחֵם נְחֵם מאומן זי"ל.

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב' - סימן י"ד)

סיפור

... והנה אחר שבת התחילו המחשבות לבלבל אותי הרבה הרבה עד שהיתה דעתי תלויה במשקל, ולא יכלתי להכריע לכאן ולכאן סוף דבר שנים או שלשה ימים אחר שבת הנחתי לאבוד האדרוף, וביום חמישי בבקר חזרתי לאומאן ולא נסעתי לארץ ישראל אז, וגם אודות הדפוס לא פעלתי כלל אז והיה לבי נשבר בקרבי מאד וחזרתי לאומאן בפחי נפש גם בתוך הדרך ביום ששי ערב שבת קדש היה לי הזק גדול בדרך שהתפללתי על העגלה ונזהרתי הרבה שלא יחטף האופן את כנפי הטלית ויקרענו כאשר מזדמן לפעמים ואף על פי כן בסוף התפלה הגבתי עצמי קצת מתוך העגלה שהיתה מְחִפָה, והיה רוח גדול, ופתאם חטף האופן את קצה הטלית ונקרע לקרעים והיה לי צער גדול מאד מאד מזה עד כלות הנפש, עד שצעקתי ובכיתי מחמת זה ואז הייתי נחפז בדרכי מאד לבוא לאומאן כדי להגיע לשם על ערב ראש חדש אלול, שאז מתקבצים הרבה אנשי-שלומנו על ציונו הקדוש והשם יתברך עזר שבאתי על שבת-קדש לבאפאליע וארעל ומשם נסעתי לאומאן, והייתי בערב ראש חדש על ציונו הקדוש ואז היה שם ידידינו הרב רבי יעקב יוסף נרו יאיר

... ואנחנו רבים שפי' תנ"ך בשמחה ...

שאינם הגונים, ותבטל כחם וממשלתם מן העולם. חוסה עלינו כר'ב רחמנך, וזכנו שיהיה לנו ולכל ישראל רבנים ודינים כשרים שיעמידו הדת על תלו וידונו דין אמת לאמתו, באפן שנוכה לתקון המשפט באמת, וזוכה לתקון הברית בשלמות בכל הבחינות באמת כרצונך הטוב. רחם עלינו למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה, אָם כבנים אָם כעבדים, אָם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים, ואָם כעבדים ענינו לך תלויות, עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש ... (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ה').

(ספר אָבי הנחל ב' - מכתב א')

☞ **לכבוד ידידי שמחת לבי, שאזר אזור במתניו**

לחגך את עצמו בהצדיק שיש לו כח להמשיך כל העולם לה' יתברך.

מאמרות רבנו זצ"ל:

לעתיד יהיה כל העולם אנשי ברסלב.

האש שלי תוקד עד ביאת המשיח.

אני אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, כי בשבילי איני צריך לעשות כלל, רק באתי להעולם לקרב נפשות ישראל לה' יתברך, להמשיך להאיר אורו של משיח על ישראל, לקרבם לה' יתברך.

הצדיק האמת יכול לקשר ולהמשיך כל העולם לה' יתברך אפילו הרחוקים מן הקדושה מאד מאד.

הצדיק האמת גלה דברים המחייב את כל הנפשות מקטן ועד גדול, מרום כל דרגין עד תכלית מדרגה התחתונה. הט אזינך ושמע, פקח עיני שכלך וראה והבן והבט האמת לאמתו. הסר ממך עקשות לב,

וחכמות של הבל הרחק ממך. חוסה על נפשך והטה דעתך

אל האמת האמתית.

תרגיל עצמך לעמד אצל החכם האמת ושמע

והאזן דבריו.

אל תתעצל לבקש חכמה מהחכם האמת שבדורנו ושבכל הדורות, ושמע והאזן דבריו הנפלאים וכו'. יומם ולילה זכרו ממך לא ימוש ותשוהו תמיד לנגד עיניך, ואל תשמע דברים שאין בהם תועלת.

אל תפרד מהגיון חכמה ומוסר, והתאבק

בעפר רגלי חכמים אמתיים ותתחכם.

אל תניח דרך האמת אף-על-פי שמלעיגים

עליך, ואל תבוש לדבר מצוה.

אל תתרשל במצוה אם באה לידך, ותעשינה

לשם שמים בלי אחר.

אל תאמר על מצוה אעשה אותה למחר, פן לא

תפנה לעשותה.

אל תתעצל להיות חבר טוב ליראי ה' האמתיים, התחבר

בחברתם, ומחברת פועלי שקר הרחק.

אל תרף ידך לקנות לך חבר נאמן, ושמר אותו ואל תאבדהו.

פלט מעגל רגליך לישר אותם בדרך האמת, ומדרך שקר תברח ותרחק.

מדרך שקר תרחק, ורדף אחר השלום.

שים בין עיניך יום המות תמיד, ומאכלים קדושים של הצדיק לדרך הכן, שיהיו מזמנים לך ליום הפרוד.

קבע עתים לתורה קדם השכיבה.

שמח בשמעך תוכחת הצדיק האמת כמוצא שלל רב.

אל תסמך בלבבך, ושמע עצה וקבל מוסר, ותהיה זריז לעשות כל מה שמוטל עליך לעשות.

אל תעז מצח שלא לקבל עליך על הצדיק וחכמתו.

כל מה שהשקר מתגבר ביותר על-ידי רבוי נכליו וערמימותו בלי שעור ומספר, על-ידי כל זה דייקא נכר האמת, כי סוף כל סוף מי שחפץ באמת

רואה האמת דייקא על-ידי זה. ויותר מזה מבאר העניין להחכם המבין והחפץ באמת לאמתו.

אמת ושקר הם בחינת אור וחשך. עיקר ביאת האדם לזה העולם הוא לברר האמת מן השקר דייקא, כי זה עיקר שלמות האמת כשמבררין אותו מתוך חשכת השקר. סוף כל סוף יתגלה האמת לעין כל עד שכל חלקת הכבוד יהיה אצל האמת, כי "שפת אמת תכון לעד", ואז בודאי הכל ירוצו

לעבד את ה' באמת ולהתקרב לצדיק האמת.

עיקר התגלות האמת, שיראו וידעו מאור האורות החדש שגלה

חדושים חדשים נוראים ונפלאים עד אין חקר.

שבת שלום והג שמחה

מכתב

שנתן סך רב בשנת תקע"ט על הדפוס, וחפצתי לדבר עמו הרבה מעניין הדפוס שצריכין להשתדל להעמידו, ורציתי לפרש לפניו כל לבי והנה בעת שהייתי עמו יחד על ציונו הקדוש, שם בודאי היה בלתי אפשר לדבר עמו ואחר כך ראיתי אותו בשוק והיינו שינו טרודים, ואמרת לי שאנחנו צריכין לדבר יחד והשיב בדרך צחוק וכי איך יעלה על הדעת שלא נתועד יחד לדבר ולסוף נודמן מאת השם שהיה טרוד מאד והבעל עגלה והאנשים שהיו עמו נחפזו מאד, עד שהיה מְכַרַח לנסע בחפזון ולא נתועד עמי והיה לי צער גדול מזה מאד מאד, וביום שאחריו חזרתי והלכתי על ציונו הקדוש, וספרתי את לבי קצת לפניו.

כלל הדבר שבאותן העתים היו לי צער ויסורים גדולים מחמת שטרחתי הרבה לגמר הדפוס ולא עלה בידי וכבר נשתקע ממון ישראל הרבה לצרך הדפוס ועדיין לא פעלתי כלל ולא היה בידי מעות להעמיד הדפוס כי עדיין היו צריכין סך רב מאד בערך ר' [מאתיים] אָמָים ויותר ואין שום דרך הטבע לקבץ יחד אפילו שלישי ורביעי מזה הסך וגם פרנסתי דחוקה מאד והייתי בעל חוב גדול, וגם שארי מניעות הרבה מאד מאד שהיו על הדפסה מכל הצדדים מִפְחַד הצענזור וכו' וכו' וגם לארץ ישראל לא זכיתי לנסע, וגם לביתי לצרך פרנסתי ולסלק החובות שאני חייב בעצמי לא הבאתי מהדרך כי-אם סך מועט מאד, ושאריו בלבול הדעת שהיו לי ואף על פי כן לא הנחתי את הרצון וחשבתי מחשבות בכל פעם שאזכה לגמר ההדפסה וכל מה שעבר עלי בעניין זה יכלו כמה יריעות לספר:

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

☞ ... על כל פנים זה דבר שאי אפשר לתאר

ולספר, העניין של העצבות שהיה לי והשמחה... נכנסתי

לשמחה והיה לי רפואה על כל ימי חיי, וכל פעם שעבר

עלי מה שעבר, איזה נפילות, הירידות, תכף לקחתי

את הפתק וקראתי, וכבר היה רפואה.

המשמעויות של הפתק, הוא התחזקות

כזה... הליקוטי מוהר"ן, כל התורות, יש בהם

רק התחזקות, לא להתייבש ולהתחיל בכל

יום מחדש. ואני יודע מזה ואני לומד את זה

והלכתי עם זה. ופתאום, נפסק ממני כל

הכוח הזה של ידי הנפילה, על ידי האכילה

של שבעה עשר בתמוז, ולא עזר לי שום דיבור

של רבנו. אני נפלתי בחושך כזה שלא היה לי

שום רפואה. כמו שאתה אכלת, עשית דבר

כזה, ואתה כמו שאתה? "ועליך אמרתי מייך

פיעיריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען".

אני לא יודע להגיד פירושים רק זה פשוט, "עליך

אמרתי"... כל הדיבורים של רבנו, אנחנו רואים שהם

קיימים לעד, וגם הדיבור הזה, אבל אף על פי כן יכול להיות חס

ושלום על ידי איזה חטא...

בזמן שמצאתי את זה וקראתי את זה, זה שימח אותי אבל לא ידעתי,

ראיתי שזה פלא כזה, אבל לא ידעתי, קראתי כמו ילד קטן שלא יודע

כלום, "יְיָ נִחַם נַחֲמֵן מֵאִוְמוֹן", לא ידעתי יותר רק מה שכתוב: אחרי

שאתה נתקרבת אלי ואתה עוררת אותי, צריכים לפרסם את זה, זה היה

בסוד לא ידע מזה שום בן אדם אני סיפרתי לך מזה הסוד, עד עכשיו הוא

ישן עכשיו אני לא נותן לכם שינה די. צריכים לפרסם בכל העולם עניין

הפלא הזה.

עצות ותפילות

(עצות המבוארות - מועדי ה' - סכות)

☞ עניין של הושענא-רבה ושמחת-תורה

מבואר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ד, בתורה "רומה על השמים" וכו' (יב).

☞ שמיני עצרת הוא בחינת תקון המשפט. היינו המשפט שאדם עורך

לעצמו, ומתבונן היטב אָם הוא נוהג כהוגן בכל מְדוּתוֹ ומעשיו. גם

ההודאה בְּמִשְׁפַּט ה', היינו האמונה האמתית שהשם יתברך נוהג בצדק

ובישר בכל מְשַׁפְּטוֹ והנהגותיו, והאמונה שכל מה שהשם יתברך מסבב עם

האדם הוא בודאי לטובה גדולה בגשמיות וברוחניות, זה עיקר תְּקוּן

המשפט. כך מבאר בלקוטי הלכות, הלכות ראש חֲדָשׁ, הלכה ו' סעיף י"א.

ועל ידי זה אזכים לתקון הברית (יג).

☞ ... ובזכות קִדְשֵׁת שמיני עצרת הקדוש, תזכנו לתקון המשפט

דְּקִדְשָׁה, ועל-ידי-זה תצילנו תמיד מִפְּנֵי הברית וממקרה לילה, חס ושלום,

ותהיה הַטְּפָה הקדושה נְקֻלְטָה ונעצרת בקִדְשָׁה גדולה כרצונך הטוב, ולא

תהא נְשַׁחֲתָה, חס ושלום, לעולם. ותשמרנו ותצילנו מרבנים ודיינים